

رای هیات تخصصی مالیاتی بانکی دیوان عدالت اداری به شماره « ۱۴۰۲۳۱۳۹۰۰۰۲۶۵۰۵۹۰ » با
موضوع : ابطال بند ۶ بخشنامه شماره ۹۱۱۳/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ سازمان امور مالیاتی کشور

شماره دادنامه: ۱۴۰۲۳۱۳۹۰۰۰۲۶۵۰۵۹۰

تاریخ: ۱۴۰۲/۱۰/۱۲

شماره پرونده: هت/۰۲۰۰۱۵۶

مرجع رسیدگی: هیأت تخصصی مالیاتی، بانکی

شاکی: آقای امید یاهو

طرف شکایت: سازمان امور مالیاتی کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۶ بخشنامه شماره ۹۱۱۳/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ سازمان امور مالیاتی کشور

شاکی دادخواستی به طرفیت سازمان امور مالیاتی کشور به خواسته ابطال بند ۶ بخشنامه شماره ۹۱۱۳/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ سازمان امور مالیاتی کشور به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرر مقرر مورد شکایت به قرار زیر می باشد:

بخشنامه شماره ۹۱۱۳/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ سازمان امور مالیاتی کشور

۶- در اجرای ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکتها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات و ماده ۳۲ آیین نامه اجرایی آن، کلیه اشخاص (حقیقی یا حقوقی) که از حمایت های این قانون برخوردار می شوند چنانچه بر اساس گزارش دستگاه اجرایی ذیربط یا نظارت دوره ای یا موردی دبیرخانه شورا یا صندوق با کتمان اطلاعات یا ارائه اطلاعات ناصحیح از این حمایتها برخوردار شده باشند یا حمایتها و تسهیلات اعطاء شده بر طبق این قانون را برای مقاصد دیگری مصرف نموده باشند، با تشخیص دبیرخانه شورا یا صندوق مذکور، ضمن محرومیت از استفاده مجدد از حمایتهای قانون، با ارجاع به مراجع قانونی ذیصلاح، علاوه بر پرداخت اصل مالیات متعلق مشمول جریمه نقدی برابر میزان معافیت مالیاتی اعطا شده خواهند بود که مالیات و جریمه مذکور بدون رعایت مرور زمان مالیاتی موضوع مواد ۱۵۶ و ۱۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم قابل مطالبه خواهد بود.

*دلایل شاکی برای ابطال مقررہ مورد شکایت :

مغایرت با ماده ۱۵۶ و ۱۵۷ ق م م :

مطابق با بخشنامه مورد اعتراض در صورتی که واحدهای مستقر در پارکهای علم و فناوری از طریق کتمان اطلاعات یا ارائه اطلاعات ناصحیح از حمایت های قانونی برخوردار شوند یا حمایتها و تسهیلات اعطا شده بر طبق این قانون را برای مقاصد دیگری مصرف نموده باشند با تشخیص دبیرخانه شورا آثار زیر متوجه آنان خواهد بود:

۱- محرومیت از استفاده مجدد از حمایتهای قانونی

۲- ارجاع به مراجع قانونی ذی صلاح

۳- پرداخت مالیات همراه با جریمه نقدی به میزان معافیت استفاده شده

بنابر صراحت بند ۶ بخشنامه مورد اعتراض موارد مذکور در بخشنامه مورد اعتراض مشمول قواعد مرور زمان مالیاتی موضوع ماده ۱۵۶ و ۱۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم نبوده و در هر زمان سازمان امور مالیاتی می تواند مالیات و جرائم مذکور را مطالبه نماید. این در حالی است که بخشنامه مذکور عدم شمول مرور زمان را به بند ج ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹/۸/۳۰ مرتبط می نماید.

با ملاحظه مقررہ یاد شده عبارتی دال بر عدم شمول مرور زمان در خصوص موضوعات منعکس در بند ۶ بخشنامه در قانون فوق الذکر وجود ندارد. بر همین اساس به جهت مضیق نمودن دایره اجرای حکم موضوع ماده ۱۵۶ و ۱۵۷ ق م م مصوبه مذکور شایسته ابطال می باشد.

* در پاسخ به شکایت مذکور ، مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی به موجب لایحه شماره ۲۱۲/۴۴۱۸/ص مورخ ۱۴۰۲/۳/۲۱ به طور خلاصه توضیح داده است که :

مطابق ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکت ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات، کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که از حمایت های این قانون برخوردار شده اند چنانچه حمایت ها و تسهیلات اعطا شده بر طبق این قانون را برای مقاصد دیگری مصرف کنند ضمن محرومیت از استفاده مجدد از حمایت های این قانون مجازات های موضوع بندهای این ماده در مورد آنها اعمال می شود و در بند (ج) این ماده مقرر شده است: «در صورت برخورداری از معافیت های مالیاتی یا عوارض علاوه بر پرداخت آنها به جریمه نقدی برابر معافیت اعطا شده محکوم می شوند.» در واقع الزام به پرداخت مالیات یا عوارض معاف شده مربوط و جریمه نقدی برابر میزان معافیت اعطا شده در بند (ج) ماده ۱۱ قانون مذکور مقرر شده است که در صورت وجود شرایط مذکور در صدر ماده مورد اشاره قابل مطالبه خواهد بود. بند ۶ بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۱۱۳ مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ مورد شکایت، صرفاً حکم قانونگذار در ماده ۱۱ از قانون مورد اشاره را تبیین نموده و حکمی خارج از آن را بیان نکرده است.

اعمال معافیت، در زمان رسیدگی به اظهارنامه و پرونده مالیات بر درآمد مؤدی در زمان های مقرر در مواد ۱۵۶ و ۱۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم صورت می گیرد اما پرداخت معافیت ها و جریمه نقدی موضوع ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکتها و موسسات دانش بنیان به مثابه «مجازات» بوده و بعد از اعمال معافیت، تحقق می یابد و اساساً ارتباطی به رسیدگی به اظهارنامه و پرونده مالیات بر درآمد ندارد و مواعد مذکور در مواد مورد اشاره از قانون مالیاتهای مستقیم قابل تسری به آن نمی باشد و می تواند پس از انقضای این مواعد نیز صورت پذیرد.

همچنین مطابق ماده ۳۲ آیین نامه قانون فوق، شرکتها و مؤسسات دانش بنیان که از حمایت های قانون برخوردار می شوند چنانچه بر اساس گزارش دستگاه اجرایی ذی ربط یا نظارت دوره ای یا موردی دبیرخانه شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری یا صندوق نوآوری و شکوفایی موضوع ماده ۵ قانون با کتمان اطلاعات یا ارایه اطلاعات ناصحیح از این حمایت ها برخوردار شده باشند یا حمایت ها و تسهیلات اعطا شده بر طبق قانون را برای مقاصد دیگری مصرف نموده باشند، با تشخیص دبیرخانه شورا یا صندوق، ضمن محرومیت از استفاده مجدد از حمایتهای قانون، با ارجاع به مراجع قانونی ذی صلاح، مشمول مجازاتهای موضوع ماده ۱۱ قانون خواهند گردید. پرداخت مالیات یا عوارض معاف شده مربوط و جریمه نقدی برابر معافیت اعطا شده، یکی از جرایم موضوع ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات می باشد.

نظر به این که بند ۶ بخشنامه مورد شکایت صرفاً تبیین کننده حکم مقنن در ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکت ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوریها و اختراعات و ماده ۳۲ آیین نامه اجرایی موضوع این قانون و متضمن اعلام شیوه اجرای آن بوده و در بند یاد شده، حکمی خارج از حکم مقرر در مواد مذکور را بیان نشده است. بنابر این رسیدگی و صدور رای مبنی بر رد درخواست ابطال مورد استدعا است.

بسم الله الرحمن الرحيم

پرونده کلاسه ه ت / ۰۲۰۰۱۵۶ در جلسه مورخ ۱۴۰۲/۹/۱۲ هیأت تخصصی مالیاتی بانکی با موضوع ابطال بند (۶) تصویب نامه شماره ۹۱۱۳/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۲/۵/۲۰ سازمان امور مالیاتی، مورد بررسی و تبادل نظر واقع که با لحاظ عقیده حاضرین به شرح ذیل اقدام به انشاء رای می نماید:

رای هیأت تخصصی مالیاتی ، بانکی دیوان عدالت اداری :

با لحاظ اینکه مفاد ماده ۱۱ قانون حمایت از شرکت ها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات، دلالت بر این دارد که چنانچه اشخاص حقیقی و حقوقی که از اختیارات این قانون برخوردار شده اند، حمایت ها و تسهیلات را برای مقاصد دیگری مصرف نمایند، از استفاده مجدد از تسهیلات محروم خواهند شد و مجازات های مندرج در این قانون از جمله بند (ج) در مورد آنها اعمال می شود در بند (ج) ماده ۱۱ قانون مزبور بیان نموده است «در صورت برخورداری از معافیت مالیاتی یا عوارض علاوه بر پرداخت آنها به جریمه نقدی برابر معافیت اعطا شده محکوم می شوند.» و آنچه در مقررره مورد شکایت آمده است بیان حکم مندرج در قانون یاد شده می باشد که همان محدودیت ها و مجازات را بیان داشته در عین حال چون رسیدگی مالیاتی و اعطای معافیت سابقاً صورت پذیرفته است و مطالبه مالیات معاف شده یا جریمه مبتنی بر یک رسیدگی و تشخیص مالیاتی جدید نمی باشد، فلذا مفاد مواد ۱۵۶ و ۱۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم و مرور زمان مندرج در آن در اینجا جاری و ساری نمی باشد و این قسمت از مفاد مصوبه نیز بر اساس مبانی و احکام قانونی تدوین یافته و مغایرتی تشخیص نمی گردد. به استناد بند ب ماده ۸۴

قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۴۰۲ رای به رد شکایت صادر می نماید. رای یاد شده ظرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست معزز دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان می باشد.